

2) *Повелително-то* изрича заповѣдь за да ся сврѣши дѣйствиѣ-то; като: *пиши! четѣте!*

3) *Условено-то* показва, че дѣйствиѣ-то ся врѣши по нѣкакво условіе, напр. по волюж-тѣ на нѣкого; като: ако речешъ *писвамъ*; ако има водѣ *пійвамъ*.

4) *Подчинително-то* показва, че дѣйствиѣ-то виси на нѣкое друго дѣйствиѣ; като: *искамъ да пишешъ*; *трѣбува да ся учите*.

87. Дѣйствиѣ-то на глаголы-ты ся врѣши въ три главны врѣмена: *настояще*, *прѣминѣло* и *бѣдѣще*.

1) *Настояще-то* врѣмя показва, че дѣйствиѣ-то ся врѣши въ мига, кога става дума; като: *пишешъ*, *четешъ*, *учи*, *ходимъ*, *припкате*, *играешъ* (сега).

2) *Прѣминѣло-то* показва, че дѣйствиѣ-то ся е врѣшило нѣкога въ приминѣло врѣмя; а прѣминѣло-то врѣмя може да бѣде: *прѣминѣло неокончателно*, *прѣминѣло окончателно*, *прѣминѣло опрѣдѣлено*, *прѣминѣло относително*, и *отдавна-прѣминѣло*; като: *пишяхъ*, *писяхъ*, *писалъ съмъ*, *писалъ бѣхъ*, *писалъ съмъ былъ*.

3) *Бѣдѣще-то* показва, че дѣйствиѣ-то има да ся сврѣши за напредъ опрѣдѣлено или неопрѣдѣлено кога; за това има и двѣ бѣдѣщи: *бѣдѣще опрѣдѣлено*; като: *щѣ пишешъ*, *щешъ четешъ*; и *бѣдѣще неопрѣдѣлено*; като: *писа-щешъ*, *че-щешъ*.

88. И така всичкы-ты врѣмена ставать осемъ; отъ тѣхъ *настояще-то*, *прѣминѣло неокончателно* и *прѣминѣло окончателно* сѣ *просты*, а другы-ты сѣ *сложны*, зашто-то сѣ съставены отъ по двѣ или три

---

87. Кои сѣ врѣмена-та у глаголы-ты? — 88. Кои сѣ просты и кои сложны врѣмена? —